

Razumijevanje demokratije u islamu

[Bosanski – Bosnian – بوسني]

www.islamqa.info

Prijevod:

Senad Muhić

Revizija:

Ersan Grahovac

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿ مفهوم الديمقراطية في الإسلام ﴾

« باللغة البوسنية »

موقع الإسلام – سؤال وجواب

ترجمة:

سناد موهيتش

مراجعة:

أرسان غراهوفاتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Razumijevanje demokratije u islamu

Pitanje:

Čuo sam da je pojam demokratija potiče iz islama. Da li je to ispravno i kakav je propis promocije demokratije?

Odgovor:

Hvala Allahu.

Prvo:

Demokratija nije riječ arapskog porijekla, nego potiče iz grčkog jezika. Sastoji se iz dvije riječi: Demos-narod i Kratia-vlast. Na osnovu ovog, zaključuje se da demokratija znači: vlast naroda.

Drugo:

Demokratija je sistem koji je u koliziji sa islamom, jer narod ili oni koji ih predstavljaju u parlamentu odlučuju i donose zakone i propise. Dakle, u demokratskom sistemu sud pripada narodu, a ne Allahu. Čak za donošenje zakona nije potreban ni koncenzus, nego je dovoljno da većina izglasa određeni zakon i da on bude obavezan cijelom narodu, pa makar se suprostavljao neiskvarenoj čovjekovoj prirodi, vjeri i zdravom razumu. Demokratski sistem je legalizovao abortus, bračnu zajednicu dva muškarca, kamatu, ukinuo je islamske propise, a sasvim legalnim učinio vanbračne odnose, konzumiranje alkohola i ne samo to, nego ovaj sistem se

svim silama bori protiv islamskih vrijednosti i onih koji ih praktikuju.

Allah nas u Svojoj knjizi obaviještava da je On jedini i najbolji Zakonodavac i Sudac i zabranio je da se bilo ko mješa u taj posao, jer On je najbolji sudija.

On veli:

Odluka pripada jedino Allahu, uzvišenom i velikom. (El-Mu'min, 12.)

Sud pripada jedino Allahu, a On je naredio da se klanjate samo Njemu. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna. (Jusuf, 40.)

Zar Allah nije nabolji sudija? (Et-Tin, 8.)

Reci: Allah najbolje zna koliko su ostali; tajne nebesa i Zemlje jedino On zna. Kako On sve vidi, kako On sve čuje! Oni nemaju drugog zaštitnika osim Njega, a On ne uzima nikoga u odlukama Svojim kao ortaka. (El-Kehf, 26.)

Zar oni traže paganski sud? A ko je od Allaha bolji sudija narodu koji čvrsto vjeruje? (El-Maide, 50.)

Allah je Stvoritelj svih stvorenja, i On najbolje zna šta im odgovara, dok među ljudima postoje razlike po pitanju razuma, ponašanja i običaja. Ljudi nekada ne znaju šta je dobro za njih same, pa kako onda da znaju šta je dobro za druge?

Upravo zbog ovog, u društvima koja počivaju na demokratskom sistemu i gdje ljudi donose zakone i pravila vidimo samo nered i iskrivljeni način ponašanja.

Pored ovoga treba napomenuti da je u pojedinim zemljama demokratija samo puko slova na papiru, nje nema u praktičnom životu, nego narodom vlada nadređeni i opravljaju njima.

Na to ukazuje i činjenica da, kada se demokratija u nekim poljima suprostavi onome što teži nadređeni u nekoj zemlji, onda ona za njih ne vrijedi...

U knjizi *Mevsu'atu-l-edjani ve-l-mezahibi-l-muasire*, 2/1066, stoji: „Predstavnička demokratija temelji se prije svega na sudjelovanju građana (demos) u izborima za predstavnike u predstavničkim tijelima (parlament, skupština, razna vijeća) i za dužnosnike koji se mogu neposredno birati. Na takav način oni mogu sudjelovati u određenim sferama vlasti kroz:

1. Narodno pravo glasa, a ono se ogleda da određeni predstavnici naroda predlože zakon koji se nakon toga usmjeri parlamentu na razmatranje.

2. Pravo na referendum. Kada parlament usvoji određeni zakon onda se on ponudi narodu kako bi i oni iznijeli svoj stav.

3. Pravo na osporavanje i prigovor, a to je pravo određenog broja birača, kojeg određuje ustav, na prigovor u određenom vremenskom periodu nakon donošenja zakona, na šta se nadovezuje i referendum, pa ako se narod složi sa tim zakonom, on stupa na snagu, a ako ne, biva poništen. Ovo sadrži većina savremenih ustava.

Nema sumnje da je demokratija jedan od oblika savremenog širka (politeizma), jer se Allah, kao Gospodar svjetova ne uzima kao Onaj Koji jedini može da nešto propiše, nego se u demokratskom sistemu to prepušta čovjeku. Allah Uzvišeni veli: ***Oni kojima se, mimo Njega, klanjate, samo su imena koja ste im nadjenuli vi i preci vaši - Allah o njima nikakva dokaza nije objavio. Sud pripada jedino Allahu, a On je naredio da samo Njemu ibadet činite. To je jedino prava vjera, ali većina ljudi ne zna.*** (Jusuf, 40.)

I kaže: ***Sud pripada samo Allahu.*** (El-En'am, 57.)“

Treće: Mnogo ljudi misli da riječ demokratija znači sloboda, što nije tačno, jer je sloboda samo jedan od proizvoda demokratije. Ovdje pod slobodom mislimo na slobodu u vjerovanju, slobodu moralne dekadencije, i slobodu izražavanja mišljenja. Sve ovo pravi velike neredе u islamskim društvima, do te mjere da su se dešavala vrijeđanja poslanika, objava, Kur'ana, ashaba, a sve to pod parolom slobode mišljenja. Dozvoljeno je javno otkrivanje i ukrašavanje žena, i raširene su slike i video sadržaji sa nemoralnim sadržajem. Sve je ovo jedan dugi lanac, i sve je ovo pridonijelo iskrivljenju ponašanja i vjerskih uvjerenja u islamskom svijetu.

Čak i ova sloboda kojoj pozivaju države sa demokratskim sistemom nije neograničena, nego svako na osnovu lične koristi i prohtjeva određuje njene granice.

Dozvoljava se sloboda kada se želi vrijeđati Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, i Kur'an, dok se s druge strane zabranjuje govor o holokaustu jevreja, i ne samo to, nego se naziva zločincem i presuđuje zatvorskom kaznom onome ko negira holokaust iako je on historijski događaj o kojem se može pričati i diskutovati.

Ako oni pozivaju u slobodu, zašto onda ne ostave muslimanska društva da biraju svoj način življenja i vjeru? Zašto su onda uzurpirali muslimanske zemlje i uzeli ih kao svoje kolonije, mijenjajući vjeru i uvjerenja kod stanovnika tih zemalja?

Gdje je bila sloboda u koju pozivaju kada su Italijani činili zločine nad stanovnicima Libije, kada su Francuzi činili zločine nad Alžircima, kada su Britanci činili zločine nad Egipćanima i gdje je ta sloboda dok Amerika čini zločine nad narodima Afganistanu i Iraku?

Sloboda kod onih koji u nju pozivaju može da naiđe na određene prepreke, od kojih su:

1. Zakon

Zakonom se ograničava sloboda, tako da npr. čovjek ne može da ide suprotnom stranom ulice, niti može da otvori radnju bez dozvole.

2. Običaji

Žena ne može da ode u kuću žalosti u odjeći namjenjenoj za plažu. Kada bi došla u takvoj odjeći pod

izgovorom da je slobodna i da može da radi šta želi, ljudi bi je kritikovali i ne bi prihvatili njen postupak.

3. Opća pravila (bonton)

Npr. u društvu je nekulturno pustiti vjetar, jer ljudi to smatraju ružnim.

Nakon svega ovoga kažemo:

Zašto ne dopustite da nama naša vjera određuje granice slobode, kao što i vama vaš način življenja i djelovanja određuje te granice, a vi se tome ne suprostavljate?

Nema sumnje da vjera propagira samo ono što je u korist ljudima. Sve zabrane poput zabrane razgolićavanja žene, zabrane konzumiranja alkohola i svinjskog mesa, nose sa sobom veliku korist za čovjekovo tijelo, razum, i život.

Međutim, oni ne prihvataju granice slobode koje određuje vjera, ali kada to ograničavanje dođe od strane čovjeka i zakona pokoravaju mu se.

Četvrto: Pojedini ljudi smatraju da je demokratija isto što i islamska *šura*, što je naravno pogrešno sa više aspekata:

1. Šurom se rješavaju samo ona pitanja za koja nema izravan kur'ansko-hadiski tekst, dok se u demokratskom sistemu putem rasprava kritički razgovara o temeljima vjere, dozvoljava se ono što je zabranjeno

(haram), zabranjuje se ono što je dozvoljeno (halal). U demokratskom sistemu zakonski je dozvoljena prodaja alkohola, kamata, vanbračni odnosi i dr. Ovakvim pristupom je veoma mnogo otežano islamskim organizacijama i misionarima, jer je sve nabrojano u koliziji sa šerijatom, tako da ovo nema nikavih dodirnih tačaka sa islamskom šurom.

2. Šura se sastoji od ljudi koji su kompetentni i učeni i u njoj nema priliku odluke donositi niko ko nije na tom stepenu, a pogotovo nevjernik nema pravo na donošenje odluka.

Dok se u demokratskom sistemu ovako nešto ne uzima u obzir, jer u tom sistemu svaka osoba, bio nevjernik, loš ili nerazuman ima pravo da se bori za poziciju kako bi mogao odlučivati, predlagati i donositi zakone.

3. Šura nije obavezujuća za vladara, nego on može da dadne prednost i usamljenom mišljenju ukoliko iznese neoborive argumente, dok u demokratskom sistemu samo se uzima odluka većine i nakon toga ona postaje obavezujuća ostalima.

Kada sve ovo znamo, onda nam je obaveza da se ponosimo našom vjerom i da budemo uvjereni da su zakoni Gospodara najkorisniji za čovjeka i da mu samo oni mogu donijeti uspjeh i na ovom, a i na budućem svijetu, te da se odrekemo svih zakona koji su u koliziji sa šerijatom.

Zato je obaveza svim muslimanima, i nadređenim i podređenim da sprovode islamski zakon u svim segmentima svoga života i nikome nije dozvoljeno da uspostavlja sistem koji je u koliziji sa islamskim.

Uvjereni da im je Allah Gospodar, vjera islam i da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, poslanik, oni su obavezni da i formalno i suštinski primjenjuju propise islama, da veličaju Allahov vjerozakon i da slijede praksu Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem.

Molimo Allaha da nas uzdigne islamom i da spletke neprijatelja odagna od nas, a Allah najbolje zna.

Islam, pitanja i odgovori